

Pag. 2

Și-au încheiat cu
onoare actualul
mandat

Pag. 5

Revederi de
promotii de la
"Mihai Viteazul"

Pag. 8

Sport
Drumul este
deschis

Gazeta

Seria a XI-a

Nr. 6

IUNIE 2012

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie
GRATUIT

de BĂILEȘTI

Prilej de meditație

După o campanie electorală intensă, pentru unii decentă și elegantă, pentru alții mai puțin ortodoxă, cu acțiuni, este drept nu foarte numeroase, de denigrare a contracandidaților, fără să-și dea seama cei în cauză că aceste acțiuni mai puțin gândite și mai mult emoționale se întorc împotriva lor, am ajuns și la ziua de grație (vorba lui Nenea Iancu) când fiecare, reprezentanți ai partidelor politice și cei neutri, în sensul că n-au fost implicați direct, au așteptat cu sufletul la gură rezultatul votării, pentru a-și da seama dacă cei implicați direct au fost convingători și în ce măsură au reușit să câștige electoratul. Să ne explicăm puțin. Zi-ceam că aceia care și-au denigrat contracandidații pot avea surprize neplăcute, deoarece omul obișnuit, neperversit îl taxează pe cel care procedează astfel și trece de partea celui denigrat, socotind că cel hulit are valoare, dacă adversarul îl blamează, fiindcă n-are argumente convingătoare. În acest fel, sunt sancționați aceia care merg pe principiul "scopul scuza mijloacele" sau "interesul poartă fesul" și abdică de la cavalierism și respect reciproc.

Am lecturat programul partidelor politice care au avut reprezentanți pentru funcția de primar sau pentru Consiliul Local și putem spune că, în general, au fost corecte, echilibrate, cu promisiuni care în mod logic se pot realiza, cu excepția, bineînțeles, a unor promisiuni deșarte care nesocotesc legislația în vigoare, în capul listei plasând programul unui partid (primar) care promitea crearea la Băilești a 2000 de noi locuri de muncă, pe care am considerat-o utopică, taxându-i pe cei care și-

au propus-o pe motivul că nu trăiesc în realitate și n-au avut simțul măsurii, confundând visul cu realitatea. Și este păcat, pentru că din start au plecat cu un handicap, mai ales că mai era și o promisiune referitoare și la pensionari asupra căreia nu vom insista.

Întrucât toate partidele politice, nu numai de la noi, ca și mass-media au făcut apeluri repetate la cetățeni invitându-i să se prezinte la urne pentru a-și exprima opțiunile, lucru pe care l-au făcut în campania electorală și candidații băileșteni, ne permitem să apreciem că apelul n-a avut totuși efectul scontat, în sensul că din cei 16.541 de alegători înscrși în listele electorale din Circumscripția electorală Băilești (16.355 în listele electorale permanente; 3 pe listele complementare; 179 pe listele suplimentare și 4 pentru care s-a folosit urna specială) s-au prezentat la vot 7.670 (46,37%). Chiar dacă în alte localități procentele au fost inferioare, noi, fără să ne temem că exagerăm sau greșim, le-am considerat pe ale noastre oarecum nemulțumitoare, pentru că am mizat pe puterea de convingere a celor care s-au întâlnit în campanie cu locuitorii municipiului.

Referindu-ne la alegerile pentru funcția de primar, vom spune că din cele 7.670 de voturi, 7.388 au fost voturi valabil exprimate, iar 282, nule. În urma centralizării rezultatelor, situația s-a prezentat astfel: **Pistrițu Costel** (PDL) – 5.213 voturi (70,56%); **Colan Ion** (USL) – 1.163 (15,74%); **Florice Pătru** (PP-DD) – 816 (11,04%); **Gliba Gheorghe** (PRM) – 113 (1,52%); **Poenaru Ionel** (UNPR)

Redacția

► Continuare în pag. 4

E incredibil cât de repede trece timpul și cum dintr-o singură clipire, acesta schimba „în oameni mari, niște copii“. Îmi închid acum ochii și pentru o clipă pătrund din nou în atmosfera pauzelor și a orelor. Am crezut că va dura o eternitate, însă după 4

se va sfârși niciodată și acum, brusc, ne trezim că suntem pe cale să devenim independenți. Dacă stau să mă gândesc, în toți acești ani am visat la clipa asta: să termin liceul, să plec la facultate, să fiu liberă, să iau singură propriile decizii, și brusc, când a

ce mai mult timp împreună. Clasa a XI-a a fost deosebită și ea, la fel ca celelalte. Deși începuseră să apară micile „biserițe“, știam să ne comportăm ca un colectiv, iar la organizatul de „chiuluri in grup“ începusem să fim maeștri. Clasa a XII-a nu s-a lasat mult

Sfârșit de liceu

ani am realizat că avea să se termine etapa cea mai frumoasă din viața mea. Cu toate acestea, nu am decât cuvinte de laudă la adresa acestor 4 ani. Liceul este locul unde începe aventura numita adolescență. Locul în care trăiești prima iubire, prima prietenie, primul chiul, primul salt spre libertate, primele emoții, locul unde ai parte de cele mai frumoase clipe, de care îți vei aminti cu drag, locul în care fuga de la ore îți se pare cel mai bun lucru de făcut, locul în care îți formezi personalitatea. Am pus bazele noii noastre vieți în liceu. Dar timpul a trecut... numărătorea inversă a orelor de curs a început și, deși îmi doream să mai rămân în banca a doua de la fereastră, ultimul clopoțel nu mi-a dat voie. A sunat și a luat cu el catalogul, de care mă temeam atât de tare, colegii, care o să-mi lipsească în ciuda faptului că ne mai certăm, pauzele, profesorii, cărora nu credeam că le voi duce lipsa, și tot ceea ce a însemnat pentru mine LICEU. Toate s-au dus acum, ca și cum nici n-ar fi fost.

Parcă ieri păseam sfioasă pentru prima dată în curtea liceului. Îmi amintesc parcă era ieri și tot nu mi vine să cred că 4 ani au trecut așa de repede. Am crezut că nu

venit clipa mult așteptată, parcă nu-mi mai doresc așa tare – deja îmi lipsesc anii de liceu. Îmi amintesc prima zi de liceu din clasa a IX-a. A fost o zi rece pentru perioada respectivă a anului. Am întârziat la prima ora. Restul colegilor deja se așezaseră în banci. Ne-am cunoscut între noi, au urmat imediat primele impresii pe care le-am avut unii despre alții și primele prietenii au început să se contureze. Anul școlar următor a fost cel mai frumos. Deja ne cunoșteam, prietenii care aveau să dureze, deja se legaseră, iar sfiala de „boboc“ dispăruse. Am pus în scenă prima noastră piesă de teatru și am început să ne petrecem din ce în

asteptată și parcă ultima vacanță de vara a trecut mai repede ca oricare alta. Primul clopoțel al ultimului an de liceu nu a întârziat să sune. Ultimul an de liceu a adus cu el mult nedoritele uniforme, care în cele din urmă, îmi vor lipsi. Și totuși, nici atunci nu realizăm cât de aproape este sfârșitul liceului. Dar iată-l aici.. Nu a întârziat să vină.

Mă întreb cum vom fi peste 10 ani? Ne vom ține promisiunile și ne vom reîntâlni? Ni se vor mai părea glumele de acum amuzante? Ne vom îndeplini visurile de acum, sau macar, ni le vom mai aminti? Ne vom descurca singuri mai departe? Vom primi cu toții slujbele la care am sperat?

Nu voi privi data de 1 iunie ca pe un sfârșit. Sunt conștientă că timpul lăsat în urmă nu se va mai întoarce, dar știu că au rămas amintiri frumoase care niciodată nu vor pieri pentru că anii de liceu se vor eterniza în sufletul meu. O voi privi ca pe un nou început.

Începutul unei alte etape în care voi avea șansa de a învăța lucruri noi. Pentru mine nu va fi povestea care se termină cu „Sfârșit“, ci cu „Va urma...“.

Corina FIRȚULESCU

Și-au încheiat cu onoare actualul mandat

Desfășurată în ultima zi a lunii, ședința ordinară a Consiliului Local pe luna lui Florar, adică în „mai când rozele-nfloresc”, cum suna un cântec muncitoresc-revoluționar, a fost onorată de toți consilierii locali și, fiind ultima din actualul mandat, s-a încheiat sărbătorește cu nelipsita fotografie de grup și cu servirea unei cupe de șampanie.

Conform „ghidului”, ca să nu zicem pretențios protocolului de desfășurare, dl secretar M. Barbu a declarat deschise lucrările, a supus la vot procesul verbal al ședinței anterioare, aprobat în unanimitate, și a predat ștabela dlui P. Mitroi, președintele de ședință. Acesta a adresat dlui primar Costel Pistrițu invitația de a prezenta ordinea de zi, după lecturarea căreia, a trecut la pupitrul de comandă, a supus-o la vot, aceasta obținând unanimitatea.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre privind scutirea de la plata impozitelor a unor persoane fizice, se stipulează că au depus cerere de scutire 10 persoane și în urma analizei dosarelor, executivul, respectând legislația în vigoare, a propus scutirea de la plata impozitului pe clădire și pe teren a 9 solicitanți: Tănase Marcel, str. Progresul, nr. 51; Bădele Maria, Independenței 103; Sîngă Ștefan, Amza Pellea 107; Baïaram Vasile, Independenței 122; Stănuță Emilia, N. Săndulescu 27; Filfan Ionel, Ana Ipătescu 84; Ghinea Georgeta, Banu Manta 38; Știrbu Ilariu, Radu Paisie 22 și Pîrlea Gheorghe, A.I. Cuza 78, menționându-se situația specială a lui Pîrlea Gheorghe cu handicap gr. I, nerevizibil, imobilizat în cărucior, dar care n-a adus certificatul de handicap, fiindcă n-a știut, și a fost penalizat. S-a făcut propunerea să i se aprobe retroactiv ștergerea majorărilor. Dna Elena Jianu a discutat despre situația celei respinse, Tănase Anastasia, în familia căreia se realizează un venit de 2300 de lei, dar sunt 7 persoane în casă.

Proiectul de hotărâre a întrunit sufragiile tuturor aleșilor locali.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre referitor la aprobarea regulamentului de eșalonare a unor plăți, se precizează că, având în vedere prevederile Legii 571/2003, modificată și completată și ale OG 92/2003, republicată cu modificările și completările ulterioare, executivul a propus spre aprobare CL procedura de eșalonare a datoriilor la bugetul local pentru persoanele care se află în dificultate generată de lipsa temporară de disponibilități bănești și să aibă capacitate financiară de plată pe perioada de eșalonare, cu mențiunea că există mai multe variante de eșalonare, iar consilierii pot alege varianta pe care o consideră mai bună și care să aibă și caracter umanitar. Dl D. Manciu a fost de părere că este bine ca pentru persoanele fizice să se aplice o altă variantă decât cea pentru cele juridice, intervenție în urma căreia dna Violeta Moțățiaianu, directorul economic, a menționat că „decizia vă aparține.” Dl S. Gaciu a opinat că, întrucât hotărârea se referă la contribuabili, este bine

să se adopte o variantă unică, indiferent că este persoană fizică sau juridică și să se aleagă din cele trei variante precizate de

directorul economic cea mai utilă pentru comunitate. Edilul-șef a fost de părere că se poate merge și pe varianta adoptată în cazul ajutorului social, putându-se șterge majorarea, dar „trebuie să ne decidem asupra variantei pentru hotărârea adoptată în această ședință.” Dl M. Mănzănuș a fost de părere că nu este normal să se pună semnul egalității între persoanele fizice și cele juridice și să se gândească în primul rând la oameni, să se aibă în vedere latura umanitară, „pentru că, dacă îi luăm totul, omul nu mai are cu ce trăi”, iar dl primar a opinat că „trebuie totuși să-și plătească debitul, indiferent dacă se șterg sau nu penalitățile.” La solicitarea unor consilieri, dna Violeta Moțățiaianu a repetat variantele:

a) eșalonarea debitului, amânarea majorării și la final scutirea de penalități;

b) adunarea majorărilor la debitul datorat și plățirea întregii sume în rate;

c) scutirea la 50% sau la alt procent din majorări.

Toți consilierii și-au dat acordul pentru prima variantă, cu propunerea dlui Irinel Mușuroi ca articolul 1, în prima parte, să aibă formularea: „Consiliul Local aprobă procedura de eșalonare...”

Întrucât Proiectul de hotărâre privind rectificarea bugetului local prin diminuarea acestuia n-a obținut avizul comisiilor de specialitate, dezbaterile lui a fost amânate.

Referitor la Proiectul de hotărâre privind revocarea HCL 168/2011 și a HCL 33/2012, se menționează că pe data de 15.05.2012, dl Fl. Pârvulescu a depus la APIA în numele CL documentația referitoare la cererea unică de plată pe suprafața de pejiști permanente în 2012. Prin declarația de eligibilitate, pentru a beneficia de sumele alocate trebuie să se atribuie cu titlu gratuit proprietarilor de animale pajiștile deținute în suprafața eligibilă de 272,77 ha. Eronat s-au emis HCL 168/31.10.2011 prin care se stabilește taxa de pășunat pentru anul 2012 și HCL 33/29.02.2012 prin care se stabilește valoarea chiriei pentru terenul arabil din izlazul comunal închiriat în vederea cultivării cu plante furajere pentru anul agricol 2012. Având în vedere că până la această dată nu s-a încasat nicio taxă, executivul a propus emiterea unei hotărâri de consiliu local prin care să se revoce cele două hotărâri și atribuirea în mod gratuit a acestor suprafețe proprietarilor de animale.

Dl Fl. Pârvulescu a menționat că prin această hotărâre „beneficiem noi de acești bani care sunt siguri și pe care îi putem folosi în

interesul comunității.” Prin efectul HCL 33/2012 s-au încasat bani, unii au plătit peste 50% din cuantumul chiriei și este nevoie să fie repusă pe ordinea de zi această problemă. S-a diminuat situația eligibilă APIA și nu trebuie să se piardă acești bani. Dl S. Gaciu a pedalat pe faptul că este necesar să se cunoască cu precizie structura culturilor, că este firesc să se încaseze bani nu numai de la crescătorii de animale, ci de la toți, unii cultivând pământul cu floarea-soarelui, porumb etc, ci nu cu plante furajere. Dl Ionel Mușuroi a precizat că HCL 33/2012 a fost anulată pentru că nu respecta prevederile Legii 214, dar „ne permitea ce am făcut Legea 72 a crescătorilor de animale” așa încât, în opinia dumnului, nu s-a greșit cu nimic. A pedalat pe faptul că nu se pot încasa bani pe baza unei hotărâri care n-a fost validată și a pus întrebarea: „Dacă hotărârea este nelegală, care este varianta corectă?”, concluzionând că greșeala a fost că nu s-a dat teren care să fie cultivat cu plante furajere. În replică, dl Fl. Pârvulescu a precizat că Primăria are dreptul să dea teren proprietarilor de animale. Dl secretar M. Barbu a făcut precizarea că Legea 214 a fost suspendată, iar „noi ne-am grăbit, nebănuind că se va întâmpla așa”, dar Legea 215 dă dreptul la închiriere de teren pentru crescătorii de animale. Reintervenind în discuție, dl Ionel Mușuroi a menționat că orice hotărâre se pune în aplicare numai după primirea avizului de validare de la Prefectură iar dl S. Gaciu a întrebat dacă s-a depus cerere la APIA. În intervenția Domniei Sale, dna Cristina Sălceanu s-a interesat dacă s-a urmărit ce s-a cultivat pe terenul dat, referindu-se în special la cetățenii din Balasani și, primind răspuns afirmativ a informat că acolo nu sunt pajiști, terenurile fiind cultivate cu porumb, floarea-soarelui etc.

Proiectul de hotărâre a fost aprobat în unanimitate.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre privind stabilirea suprafețelor cu pajiști permanente deținute de CL și atribuite cu titlu gratuit deținătorilor de animale, se stipulează că sunt deținute de CL 560,54 ha din care 272,77 ha pajiști permanente exploatate în comun, eligibile APIA, repartizate după cum urmează: 46,18 ha în Sectorul Gabrioveni; 53,20 ha – Sectorul Becherești; 173,39 ha – Sectorul Colănești. Ținând seama

de cele prezentate, executivul a propus CL adoptarea unei hotărâri prin care să aprobe suprafața de 272,77 ha cu pajiști permanente deținute de CL Băilești și atribuite cu titlu gratuit deținătorilor de animale. La întrebarea dlui Ionel Mușuroi cu privire la suprafața de izlaz și pajiști a Băileștii, dl Fl. Pârvulescu a informat că, de fapt, la cele 272,77 ha menționate se mai adaugă 46 ha care există, dar cei abilitați nu le validează pentru că ei le au fotografiate din satelit, deci ar fi vorba de 318,77 ha.

Toți aleșii locali au fost de acord cu proiectul avansat de executiv.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre referitor la modificarea HCL 35/2012, se menționează că prin HG 965/2002, Anexa 3 a fost atestat domeniul public al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Dolj, iar prin HG 141/2008 a fost completat patrimoniul public al acestora. În perioada următoare au fost identificate bunuri imobiliare care n-au fost propuse să facă parte din patrimoniul public, deși îndeplineau condițiile. S-a adoptat HCL 35/2012 în vederea completării Anexei 3, pentru care s-a obținut și avizul de legalitate 3107/11.05.2012, hotărâre trimisă la Consiliul Județean Dolj, spre a fi promovată o hotărâre de guvern privind patrimoniul public al municipiului Băilești. Deoarece CJ Dolj a solicitat modificarea art.1 al HCL 35/2012, executivul a propus următoarea formulare: „Se aprobă completarea inventarului bunurilor care aparțin domeniului public al municipiului Băilești, conform anexei la prezenta hotărâre.” Edilul-șef a menționat că împreună cu consilierii „s-a plecat la drum” pe problema deșeurilor și s-a stabilit suprafața de teren pe care se face depozitul. De la județ s-a primit observația că „n-avem dreptul să facem referire la Anexa 3”, dar este limpede că proiectul trebuie să se deruleze.

Proiectul de hotărâre a obținut sufragiile tuturor „parlamentarilor” locali.

Referitor la Proiectul de hotărâre privind revocarea HCL 28/2012, se menționează că prin referatul înregistrat sub numărul 12179/2012, Instituția Prefectului județului Dolj, Serviciul Juridic, în urma analizei a considerat această hotărâre nelegală și a solicitat revocarea ei. Luând act de cele solicitate, executivul a propus revocarea HCL 28/29.02.2012 referitoare la acordarea normei de hrană pentru Poliția Locală. Dl primar Costel Pistrițu a făcut precizarea că în țară există secții de poliție locală care primesc norma de hrană, adică nu este ceva uniform potrivit legii, dar situația se poate rezolva adresându-ne instanței. „Dacă noi o revocăm, Poliția Locală va acționa în judecată CL

pentru această nouă hotărâre.”

Proiectul propus de executiv a fost aprobat în unanimitate.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre privind stabilirea zonelor de impozitare pentru terenul agricol extravilan, se stipulează că, în conformitate cu Decizia 16/2011 a Curții de Conturi a României, Camera de Conturi Dolj și cu decizia 28/2012, autoritatea locală trebuie să stabilească zonele de teren extravilan în baza prevederilor Codului Fiscal și a Normelor metodologice de aplicarea a acestuia, pentru stabilirea impozitului pe teren începând cu anul 2013. Respectând legislația în vigoare, executivul a propus ca numărul zonelor din intravilan să fie același cu numărul celor din extravilan, existând corespondență între zone: A - A; B-B; C-C; D-D. Se pot delimita însă și trei zone: A, B, C; două zone: A, B sau o singură zonă: A. În cazul în care numărul de zone din intravilan este diferit de numărul celor din extravilan, corespondența dintre zone se face astfel:

a) în intravilan se delimitează doar zona A, iar în extravilan A, B, C, D – oricare zonă din extravilan are corespondent numai în zona A din intravilan;

b) în intravilan se delimitează zonele A și B, iar în extravilan A, B, C, D – zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, iar oricare dintre zonele B, C, D din extravilan are corespondent numai zona B din intravilan;

c) în intravilan se delimitează zonele A, B, C, iar în extravilan A, B, C, D – zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan; zona B din extravilan are corespondent zona B din intravilan, iar oricare zonă dintre C, D din extravilan are corespondent numai zona C din intravilan;

d) în intravilan se delimitează zonele A, B, C, D, iar în extravilan A, B, C – zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan, iar oricare din zonele C, D din intravilan au corespondent numai zona C din extravilan;

e) în intravilan se delimitează zonele A, B, C, D iar în extravilan A, B – zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan iar oricare dintre zonele B, C, D din intravilan are corespondent numai zona B din extravilan;

f) în intravilan se delimitează zonele A, B, C, D, iar în extravilan, numai zona A, oricare dintre zonele din intravilan are corespondent numai zona A din extravilan.

Pentru aplicarea prevederilor art. 258, alin. 4 din Codul Fiscal, zonele identificate prin cifre romane au următoarele echivalente: zona I – zona A; II - B; III - C; IV - D. Față de cele menționate, executivul a propus aprobarea zonării terenului extravilan pentru stabilirea impozitului pe ha/an, conform anexelor care fac parte integrantă din hotărâre. Dl M. Barbu a reamintit că în urmă cu trei luni s-a propus și s-a aprobat de către CL o zonare cu care Instituția Prefectului n-a fost de acord. Dl Ionel

➤ Mușuroi a dat glas nemulțumirii generate de faptul că nu există o evidență clară a terenului municipiului, fiind multe persoane care muncesc pământul, dar nu plătesc impozit, intervenție în urma căreia dl secretar M. Barbu a precizat că proprietatea trebuie declarată în 30 de zile de la intrarea în posesia ei, în caz contrar cel în culpă suportă consecințele. Dl S. Gaciu s-a declarat dezamăgit pentru că în situația propusă impozitul pe terenul extravilan poate depăși 100 lei/ha, în timp ce în momentul de față impozitul este de 74 lei/ha. A considerat că cei de la Curtea de Conturi n-aveau calitatea să intervină și că trebuia făcută contestație, întrebând și dacă s-a făcut. Dl primar a menționat: „Noi putem să reducem impozitul în pas cu legea”, dar trebuie să se găsească mijloacele legale. În replică, dl S. Gaciu a pedalat pe faptul că nu se poate face reducere pentru că această zonare este prevăzută în Codul Fiscal, fiecare zonă având tarif diferit. A propus să se respecte zonarea făcută de CL, argumentând cu faptul că „ei n-au venit pe teren să vadă situația.” Edilul-șef a menționat că trebuie să se găsească modalitatea ca impozitul să fie cel mult ca acela din anul 2012.

Proiectul de hotărâre a fost aprobat cu 15 voturi „pentru” și două „împotriva”.

Referitor la Proiectul de hotărâre privind aprobarea expertizei revizuirii și reevaluării obiectivului de investiții *Modernizare Piață Agroalimentară în municipiul Băilești, județul Dolj*, se precizează că, în baza contractului 31531/2010 lucrarea trebuia executată de SC Construct Rom Exim SRL București. La corpul „Legume-fructe” au început lucrările, fiind realizate cele de infrastructură și structura de rezistență, confecții metalice. La corpurile „Lactate” și „Nonalimentare” precum și la utilitățile aferente, constructorul n-a mai început lucrările, iar durata contractului a expirat. Edilul-șef a informat că pe data de 23.05.2012 reprezentanții firmei au venit la Băilești și s-a întocmit o notă de constatare pe care și-au asumat-o și din care reieșea că s-a realizat cca 83% din proiect. S-a căutat o soluție pentru finalizare. „Ei au semnat nota, eu nu și vom merge în instanță pentru a se face dreptate, fiindcă am fost dezavantajați. Probabil că nimeni n-a fost de vină, dar pentru noi lucrarea a fost defectuasă și în instanță vom recupera toate daunele.” Deoarece pentru continuarea lucrărilor se impune realizarea unei expertize tehnice, executivul a propus CL să adopte o hotărâre prin care să aprobe expertiza, revizuirea și reevaluarea obiectivului de investiții *Modernizare Piață Agroalimentară în municipiul Băilești, județul Dolj*, în scopul determinării indicatorilor tehnico-economici. Dl Irinel Mușuroi a propus completarea art. 1 prin adăugarea sintagmei „în vederea scoaterii la licitație publică.” Dl V. Duinea a menționat că se va face o comparație între ce au scris reprezentanții firmei și situația reală, o expertiză din care să se constate diferența dintre valoarea totală a investiției și ce s-a executat, iar

ceea ce a rămas după sistarea lucrării se scoate la licitație. Dl S. Gaciu a fost de părere că este bine să înaintăm o adresă către firma respectivă prin care să solicităm să precizeze motivul pentru care au sistat lucrările. Primul gospodar al municipiului a precizat că în momentul de față nu mai există niciun contract juridic cu societatea respectivă. „N-au menționat prelungirea contractului, iar noi n-am reziliat contractul. Acum trebuie să facem în așa fel, încât lucrările să evolueze normal”, a spus în încheiere primarul urbei.

Supus la vot, împreună cu completarea propusă de dl Irinel Mușuroi, proiectul de hotărâre al executivului a fost aprobat cu 15 voturi „pentru” și două „împotriva”.

Trecându-se la punctul „Diverse”, dl primar Costel Pistrițu a făcut un succint și la obiect bilanț, exprimându-și bucuria că împreună s-au realizat multe proiecte, consilierii au contribuit la bunul mers al urbei și la partea de consolidare a acțiunilor. Au fost câteva „ezitări” în anul 2008, dar apoi a existat solidaritate, au fost discuții decente și dezbateri la înalt nivel, motiv pentru care a mulțumit tuturor. A considerat că ar fi bine ca fiecare să spună câte ceva despre activitatea sa și și-a exprimat speranța că viitorul consiliu va fi la fel de unit. A regretat faptul că unii dintre actualii consilieri au renunțat să candideze la un nou mandat și i-a rugat să mai treacă pe la ședințe pentru a-și spune păreri și a da sugestii. A mulțumit încă o dată tuturor. Dl A. Dumitrașcu a pus accent pe faptul că, așa cum este normal, la fiecare bilanț se evidențiază părțile bune și cele mai puțin reușite, că este bine să fie reținute cele plăcute. S-a început furtunos, dar apoi totul a intrat în normal. **Am început prin a ne suspecta, am continuat prin a ne suporta și am încheiat prin a ne respecta.** (fără comentarii). S-a declarat mândru pentru tot și, mai ales, pentru implementarea la Băilești a unor proiecte în valoare de 30 de milioane de euro, aduși la Băilești. A fost de părere că s-a demonstrat că „putem fi oameni politici, nu politicieni.” A adus mulțumiri tuturor colegilor din consiliu și domnului primar. Dl S. Gaciu, decanul de vârstă și cel mai longeviv consilier, a început printr-o mărturisire emoționantă: „Pentru mine politica ia sfârșit.” A apreciat la superlativ faptul că aleșii urbei au fost uniți, fiecare și-a adus contribuția la bunul mers al treburilor și a mărturisit deschis că nu-i este rușine pentru activitatea sa, că prin contribuția fiecăruia fața municipiului s-a schimbat. A considerat că cetățenii așteaptă mai mult de la primar și mai puțin de la consilieri. Aceasta este mentalitatea, dar nu trebuie să se uite că „primarul este cloșca, iar consilierii, puii.”

Dl Gabriel Tica a pedalat pe faptul că funcția de consilier nu numai onorează, ci și obligă. Și-a exprimat bucuria că după câteva sincope, fiecare și-a dat seama că este reprezentantul cetățenilor, că trebuie să analizeze profund și corect și să voteze proiectele propuse de executiv. S-a dovedit pe parcurs că au constituit un tot unitar și fiecare a

Radu Duda, sau saltul de la actor la cel de prinț consort

Continuăm în numărul acesta povestea lui Radu Duda, de la actor la prinț consort.

Pe 1 ianuarie 1999 a fost numit „prinț de Hohenzollern-Veringen” de către ASR prințul Friedrich Wilhelm, șeful casei princiare de Hohenzollern-Sigmaringen, numele său legal devenind Radu Hohenzollern Veringen Duda. După acest eveniment va renunța la cariera sa de actor și își va dedica activitatea reprezentării familiei regale și a României, dar cu toate acestea, în același an, va înființa în Elveția asociația culturală „Spectacolul secolului XXI”.

A jucat de asemenea un rol important în planificarea și organizarea vizitelor internaționale ale regelui Mihai I al României în 1997 și 2002 pentru integrarea României în N.A.T.O. și U.E. în Marea Britanie, Belgia, Spania, Luxemburg, Țările de Jos, Norvegia, Suedia și Danemarca, în septembrie 2002 fiind numit Reprezentant Special al Guvernului Român pentru Integrare, Cooperare și Dezvoltare Durabilă.

Tot el este și creatorul conceptului „Turneul Mileniului” al regelui realizat în România în 2000.

De la revenirea în România, la Palatul Elisabeta, în anul 2001, Principesa Moștenitoare Margareta

■ Diferența de vârstă între Radu Duda și Pricipesa Margareta este de 11 ani, ea fiind născută în 1949?

■ Radu Duda susține că este absolvent al John F. Kennedy School of Government, Universitatea Harvard SUA și al Colegiului George C. Marshall din Germania? Oficialii Harvard au explicat că nu se poate spune că Radu Hohenzollern-Veringen este absolvent, ci a urmat un curs de două săptămâni. Și cei de la George C. Marshall spun că e corect să se spună că Radu Duda

lăsat câte ceva de la sine pentru a se ajunge la un „numitor comun.” A considerat că pentru noul consiliu prioritar este să finalizeze proiectele începute. A urât succes noului CL și noului primar, celor care vor obține sufragiile băileștenilor. Dna Elena Jianu a mărturisit cu franchețe că în urmă cu 4 ani a intrat cu temere în consiliu, după o campanie electorală neelegantă, cu ofense și jigniri, deși în repetate rânduri a făcut apel la toți reprezentanții partidelor să-și schimbe mentalitatea și să se facă o campanie electorală corectă și civilizată. A mărturisit că este bucuroasă pentru că a fost nu numai spectator la viața orașului, ci și participant, a ajutat elevii și le-a apreciat eforturile, elogiind măsura ca elevii olimpici să fie răsplătiți prin trimiterea în tabere, recompensă făcută și câștigătorilor unor concursuri școlare. A avansat propunerea de a se continua tradiția de promovare și apreciere a valo-

Motto:

„A fi sau a nu fi? Asta-i ntrebarea!”

William Shakespear

și Principele Radu reprezintă Familia Regală în ocazii publice în București, în țară și în străinătate.

A continuat să-i desăvârșască pregătirea și în 2002, va absolvi Colegiul Național de Apărare din România, obținând un doctorat în Științe militare la Academia Națională Militară din București. În prezent este cadru activ în armata română având gradul de colonel.

În august 2004, reprezentanți ai ASS Karl Friedrich, Prinț Moștenitor de Hohenzollern-Sigmaringen, l-au acuzat pe Radu Duda de folosirea numelui Hohenzollern fără permisiune, cât și de a fi cerut sume „considerabile” de bani de la persoanele care ar fi interesate în cumpărarea acestui titlu. Prințul Moștenitor l-a atenționat, de asemenea, că familia Hohenzollern va lua „măsuri legale” în cazul că aceste lucruri se vor repeta și i-a cerut să nu mai folosească titlul de „Prinț de Hohenzollern-Veringen”. Nu există dovezi care să susțină aceste acuzații, dar nici dovezi cum că s-ar fi luat măsuri legale împotriva acestuia.

Știați că ...

a participat la un seminar de o săptămână, nu că e absolvent.

■ Compania BAE Systems, unul din sponsorii fundației de caritate a principesei Margareta, precum și reprezentanții companiei, au fost implicați într-un scandal de corupție în legătură cu achiziția de către Guvernul României a două fregate britanice decomisionate de către Royal Navy și recondiționate de către BAE, pentru care se spune că s-ar fi plătit o mită de 7 milioane lire sterline?

rilor băileștene. A declarat cu emoție că este mândră că a făcut parte din CL. Aceluiași sentiment de mândrie i-a dat glas și dl Irinel Mușuroi, apreciind că a fost o echipă redutabilă care a avut ca principal scop schimbarea la față a municipiului, a lansat invitația ca și în viitor să se procedeze la fel, să se treacă peste ideologii și doctrine, peste patimi și orgolii. A dat glas mândriei că este băileștean, i-a felicitat pe toți și a adresat cuvinte de mulțumire pentru prețuirea de care s-a bucurat, deși a fost cel mai tânăr consilier local. Dl M. Mânzană a pedalat pe faptul că pentru bunul mers al urbei este necesar ca cei aleși consilieri să fie oameni de onoare și cu personalitate, caractere puternice. După o perioadă de 8 ani cât s-a aflat în onoranta postură de consilier, a decis să se retragă, pentru a lăsa locul altora mai tineri, menționând că între aleșii locali trebuie să fie

Prin noul Statut al Casei Regale, semnat de Regele Mihai al României în 2007, Radu Duda a primit titlul de „Principe al României” cu apelativul de „Alteță Regală” și urmează să poarte titlul de „Alteță Sa Regală Principele Consort al României” începând de la moartea lui Mihai. E membru al Familiei Regale Române.

În calitatea oficială pe care o deține a susținut mai multe conferințe în țară și în străinătate, a scris mai multe cărți cu subiecte de interes, printre care „Dincolo de masă”, „Război, nu exil, o viață”, „Șapte”, „The Royal Family of Romania” și și-a oferit patronajul mai multor instituții și fundații.

Totodată este și consilier al MS Regelui Mihai I, patron al Cămerei de Comerț Româno-Britanice, Membru al Comitetului de Directori ai Asociației „Casa NATO” din București și Membru de Onoare al Senatelor Universității „Aurel Vlaicu” din Arad și al celei din Oradea.

În 2009, și-a anunțat candidatura la președinția României, dar ulterior s-a retras din competiție.

Unii din acești bani, se mai spune, ar fi ajuns în buzunarele familiei regale de Hohenzollern”.

■ Mircea Radu Iacoban a avut chiar plăcerea de a-l cunoaște pe tatăl Principelui Radu, Rene Duda, care a murit în decembrie 1999. „Am publicat un articol despre cazul grav al unui copil din Transnistria. Tatăl lui a venit la mine în urma aceluiași articol și a promis că îi va da o bursa copilului, cu condiția ca nimeni să nu afle despre aceasta. S-a ținut de cuvânt, i-a dat bani lunar”, spune Iacoban.

Prof. Claudia SURCEL

înțelegere, stimă și respect reciproc. Regretabil este că la începutul mandatului au fost nu în competiție, ci în luptă, dar e bine că totul s-a remediat, încheindu-se cu bine. „În firea lucrurilor este ca toți să fie alături de primar.” Dl primar Costel Pistrițu a mulțumit domnului Cristian Țiboreanu și Florin Cojocaru, foști consilieri locali, care au demisionat din cauza incompatibilității calității de consilier cu funcțiile ocupate. Ședința s-a încheiat în triumf, sărbătorește, cu poza de grup și nelipsita cupă de șampanie.

Din acest colț de pagină, îi felicităm pe consilieri, pe primar și membrii cu funcții de conducere din executiv care au reușit să treacă peste patimi și orgolii și să-și pună serviciile în slujba creșterii prestigiului urbei și a prosperității locuitorilor ei, atât poate ea să fie.

Gh. GHEORGHISAN

Așa a fost fără nicio exagerare spectacolul de duminică 3.06.2012, cu o organizare aproape fără cusur grație eforturilor primarului municipiului Costel Pistrîțu, ale directorului CSM Progresul Băilești, prof. Florin Duinea și ale consilierului local Constantin Pascu, responsabil cu probleme de sport în Comisia pentru Cultură, învățământ, sport, sănătate a CL și prilejuit de prezența ca invitați de onoare a unora dintre componenții celebri „Craiova Maxima”,

cupelor europene.

De ce au fost posibile aceste rezultate? Simplu: pentru că echipa era omogenă și cu mari valori în toate compartimentele – portari excepționali, o apărare „beton” cu fundași care anticipau perfect fazele de joc, decisi și mobili, trecând de ei fie adversarul, fie mingea, destul de rar împreună; mijlocași de mare finețe și tehnicitate, pasatori de excepție, laboratorul de creație al echipei; atacanți ingenioși și impetuoși, cu

devenit o emblemă, un simbol. Personal n-am nimic împotriva celor doi președinți, dar mă surprinde ușurința și diabolismul cu care reușesc să păcălească multă lume, dl D. Dragomir, în special, vorbind, în ceea ce-i privește, de inteligență, deși este vorba nu de această mare virtute, ci de o viclenie procedurală.

Am folosit acest prilej pentru a face și câteva referiri la fotbalul băileștean care, momentan, se zbate într-o apăsătoare mediocri-

neau două puncte, în condițiile în care din cele trei jocuri două erau în deplasare cu *Pandurii* Tg-Jiu și *Răsăritul* Caracal, echipe care se luptau pentru promovarea în Divizia B. Dând dovadă de lășitate, antrenorul și „trupa” sa au dezertat, au intrat din nou în arenă jucătorii locali trecuți pe linia doua și, prin dăruire exemplară, s-au obținut două rezultate de egalitate: 1-1 la Tg-Jiu, echipă antrenată de internaționalul Paraschiva, și 0-0 la Caracal, formație care îl

promovare nu mai era la cârma „copilului pe care l-a crescut”, precum și pe Minică Băzoi, Doru Gabroveanu și Dorel Grofu.

Folosesc acest fercit prilej pentru a aduce un pios omagiu celor care au trecut la cele veșnice, unii destule de tineri: portarii Mișu Staicu și Virgil Sârbu; fundașii Grigore Ciucă, Miticu Mitroi, Stan Neacșu, Marin Becherescu, Costică Ciobanu, Petre Donea (Camion); mijlocașii Stan Becherescu, Gicu Ristea, Fane Dascălu,

O manifestare magnifică, de vis

ca și a unor fotbaliști emblematici ai Băileștii. Am avut bucuria de a fi spectator și „actor” al evenimentului și, așa cum mărturisesc cu franchețe, am fost stăpânit de sentimente opuse. Pe de o parte, onoarea de a prefăta și încheia acest eveniment memorabil cu mare încărcătură emoțională, pe de alta, teama de a nu găsi cuvinte pe măsura dimensiunii lui și a gloriilor care i-au augmentat strălucirea. De fapt, cuvintele sunt prea sărace și nepuțințioase pentru a evidenția măreția celor care ne-au făcut onoarea de a accepta invitația de a juca un meci cu foștii fotbaliști băileșteni. Oricum, Băileștiul și băileștenii au fost în zi de sărbătoare și nici nu se putea altfel din moment ce au avut oaspeți alesi, cu un trecut fotbalistic impresionant. Și pentru mine a fost ceva aparte, pentru că asemenea sentimente am mai trăit cu peste trei decenii în urmă, mai exact pe data de 2 decembrie 1981, când am avut onoarea ca de la stația de amplificare a stadionului cu tribune arhipline, cu impunătoarea și moderna tabelă de marcaj, să prezint avanscronica jocului din șaisprezecimile Cupei României în care echipa noastră a dat o replică neașteptată galonatei formații „Steaua” București.

Duminică dimineața, mândria se citea pe fețele tuturor – organizatori, fotbaliști locali și cei aproximativ 600 de spectatori și era pe deplin justificată, pentru că toți s-au aflat în situația mai mult decât flatantă de a avea ca oaspeți fotbaliști geniali, adevărați magicieni care au subjugat spectatorii și au făcut ce au vrut cu mingea, au umilit prin joc echipe cu mari pretenții, fiind prezenți unii dintre componenții „Craiovei Maxima”, „Campiona unei mari iubiri”, faima Olteniei și a fotbalului românesc, deschizătoare de drumuri spre fazele superioare ale

deosebit simț al porții și realizatori de excepție, toți jucătorii participând la ambele faze ale jocului, destule goluri fiind opera fundașilor. Parcă-mi stăruie și acum pe retină formidabilul gol înscris de Negrilă în meciul cu „Benfica” Lisabona.

Și mai este ceva pe care dumealor îl știu la fel de bine, dar din modestie n-o vor spune niciodată, eu însă o voi face. La aceste mari valori n-a fost vorba numai de talent cu care, slavă Domnului, au fost înzestrați cu asupra de măsură, ci s-au îngemănat pasiunea și onestitatea cu care au slujit fotbalul, acest tiran care te subjugă și te atrage ca un magnet, apoi inteligența, dăruirea, generozitatea la efort și, în mod special, respectul față de dumealor înșiși și față de Măria Sa, spectatorul. Au fost și au rămas niște modele, oameni de mare caracter din care copiii și tinerii și-au făcut idealuri de viață, au înnoțat fotbalul ridicându-l la rang de artă și au făcut din el spectacol, iar prin evoluția în teren și prin strălucitoarele rezultate obținute i-au ajutat pe oameni, dacă nu să uite, măcar să treacă mai ușor peste greutățile inerente ale vieții.

Adresându-mă direct acestor oameni cu un trecut fabulos, am mărturisit că îmi este aproape imposibil să-mi dau seama ce a fost în sufletul dumealor când, printr-o hotărâre aberantă, fantomaticul Comitet Executiv al FRF și cei doi președinți, al federației și al ligii, au șters de pe harta fotbalistică a țării Universitatea Craiova, cea mai iubită echipă din țară, o formație care prin eforturile invitaților noștri, a

tate, dar nu din cauza altora, ci a propriilor noastre erori, situație care sper să fie depășită cât mai repede. De-a lungul timpului, după cum cred că-și amintesc cei mai în vârstă, Băileștiul a avut echipe competitive și jucători de valoare, cel puțin două perioade fiind de mare strălucire – cea în care echipa a activat în Campionatul Regiunii Oltenia, cu fertila etapă 1957-1967, când am avut marea onoare de a juca alături de niște fotbaliști și oameni deosebiți, și perioada în care echipa a evoluat în Divizia C. Îndrăznesc să spun că acel campionat regional era superior valoric celui din Divizia B de acum, echipa fiind aproape permanent în primele 5-6 locuri și a arbitrat nu de puține ori promovarea în Divizia B, căci pe atunci nu exista Divizia C. Este suficient să spun că activau echipe deosebit de puternice: 5 din Craiova – *Electroputere*, *Armata*, *Dinamo*, *Metalul 7 Noiembrie* și *CFR* – două din Târgu-Jiu – *Pandurii* și *Sănătatea* – două din Severin – *CSM* și *Meva* – două din Caracal – *Răsăritul* și *Voința* și câte o echipă din Calafat, Corabia, Strehaia, Motru, Sadu, Balș, mai târziu apărând Segarcea, Filiașul și Bechetul. Jucătorii erau din Băilești, pentru că frații Popescu se stabiliseră deja aici, iar Luter era din Galiciuca, și toți apărau cu demnitate culorile clubului. O singură dată, către sfârșitul perioadei, au fost aduși de către regretatul antrenor, prof. univ. Eugen Dreșcă, studenți de la Craiova, aproape o întreagă echipă, renunțându-se la majoritatea localnicilor. Rezultatul era să fie aproape falimentar, deoarece echipa care se clasase în campionatul anterior pe locul IV-V (ambele echipe din această poziție cu același număr de puncte), a ajuns în situația de retrogradare, dacă în ultimele trei etape nu se obți-

avea la cârmă pe marele Apolzan, unul dintre cei mai valoroși și eleganți stoperi din fotbalul nostru. Generația care a activat în Divizia C a fost la fel de valoroasă, echipa a obținut rezultate deosebite și s-a aflat în majoritatea anilor în primele 6-7 echipe, având și ea rol de arbitru în promovarea în Divizia B de cel puțin trei ori. De data aceasta, în componența echipei au fost și jucători din afara orașului, dar fotbaliști adevărați care și-au pus serviciile în slujba creșterii prestigiului fotbalului băileștean și a comunității. Aceștia ca și cei evocați anterior s-au dovedit jucători valoroși, iubiți de spectatori și au rămas în memoria acestora.

La cârma clubului s-au aflat președinți cu mare prestigiu, cel mai longeviv fiind învățătorul Mircea Gubăuceanu, apoi Oprea Ghenciu, fost viceprimar, în perioada când s-a activat în Campionatul regional Oltenia și, mai ales, Oprea Popa, directorul comercial al Întreprinderii de Celule Electrice, care a condus cu competență și abnegație clubul și a avut permanent în atenție destinele echipei în perioada Divizia C.

Se cuvine un cuvânt de prețuire pentru antrenorii care au pregătit echipele – Florin Iureș, Eugen Dreșcă, Lache Staicu, Ilie Livezeanu, Gică Oprea, Ion Nanu, (în campionatul regional), Clement Iordănescu (Minune), Victor Mălăieru, Ilie Cri-ciotoiu, Marian Vasilescu, Gheorghe Scăieșteanu, Victor Niculescu (Divizia C). Să nu-l uităm pe prof. Bebe Dănaș care a creat echipa care a promovat în Divizia C, dar din motive pe care nu le-am știut niciodată la

Nicu Goța; atacanții Fane Mititelu, Stelu Bogdan, Floriță Demetrescu, Paul Dascălu, George Săceanu, Dan Becea, Marcel Tibescu. Îl rog pe bunul Dumnezeu să-i țină la dreapta Sa.

Aș fi lipsit de onestitate, dacă n-aș recunoaște că mi-a produs plăcere faptul că evocarea făcută la stadion, așa cum mi-a dictat inima și prețuirea pentru cei evocați, a fost urmărită cu interes de spectatorii din tribune, dar, pentru a fi absolut corect și cu simțul măsurii, cum îi stă omului bine, și dând Cezarului ce este al Cezarului, partea care a fost așteptată cu sufletul la gură și gustată din plin de asistență, sarea și piperul acestei manifestări memorabile a fost jocul de fotbal care a pus față în față o parte dintre gloriile Craiovei Maxima și o formație băileșteană alcătuită din fotbaliști reprezentativi ai perioadei de după 1974 când echipa a promovat în Divizia C, spre final fiind aruncați în luptă și câțiva componenți ai actualei echipe. Este inutil să mai spun că pe fondul unei muzici alese și al imnului Campioanei unui mari iubiri, cum numai inspiratul domn Dan Firțulescu știe să facă, la intrarea pe teren a formațiilor, încă de la încălzire, spectatorii au creat o atmosferă extraordinară, ovaționându-i în picioare pe cei care urmau să evolueze pe dreptunghiul verde. Antrenorul formației Craiova Maxima, reputatul fundaș Nicolae Negrilă, a rulat tot lotul avut la dispoziție, spectatorii având privilegiul de a vedea la lucru pe: Florin Dumitru, Valerian Iliescu, Nicolae Negrilă, Nicolae Tilihoi, Nicolae Ungureanu, Gigi Ciurea, Narcis Mohora, Robert Vancea, Dănuț Bica, Silvan Cristescu, Costică Donose, Marian Calafeteanu, Marian Bicu, Nicușor Mincioagă, Victor Cojocaru și mai tinerii Mihai Dina, Mădălin Ciucă, Dragoș

► Firțulescu, Ovidiu Florescu, delegatul echipei fiind dl Ion Împușcătoiu, omul care se confundă cu istoria Universității.

Antrenorul Minică Bîzoi a opus craiovenilor formația: Florin Duinea (Grigore Matara) – Dumitru Trifu (Cristian Călin-Titirig, Dinu Florea), Cornel Boabă (Viorel Becea), Florea Ionică (Vlad Mânzână), Constantin Pascu (Marius Drăganca) – Petre Miu (Ionuț Ciocchia), Ionel (Iulă) Dunavățu (Casian Mogoi), Georgel (Gioni) Carauleanu (Cristian Miu), Mircea Gaciu (Cătălin Marghidan) – Ilie Tunaru (Cătălin Pascu), Valerian Marin (Florin Vălu, Cici Căfădaru). Craiovenii, care au dovedit că au rămas aceiași fini tehnicieni cu clar viziune și simț de anticipație, maeștri ai paselor imprevizibile care pun pe picior greșit apărărilor partenerilor de întrecere, chiar dacă s-au adăugat anii și a apărut argintul la tâmpile, beneficiind de „stagiu” de pregătire, pentru că au jucat în ultimul timp în mai multe localități, în ziua anterioară jucând la Gighera, comuna natală a lui Nicolae Negrilă, au început jocul în forță și după numai 15 minute, când băieții noștri abia porneau motoarele, conduceau cu 3-0 prin golurile înscrise de Silviu Cristescu, Nicolae Ungureanu și Gigi Ciurea. Acomodându-se cu terenul, intrând în joc și valorificându-și calitățile care i-au consacrat, băileștenii au redus din scor prin reușita lui I. Dunavățu. N-a fost de acord însă Gigi Ciurea care a înscris spectaculos pentru 4-1, iar Dunavățu a recidivat și a realizat

dubla, așa încât scorul la pauză era 4-2 în favoarea craiovenilor. Imediat după reluare, s-a făcut 5-2, Mihai Dina reușind să-l învingă pe portarul Duinea, scor pe care conducătorul de joc al formației locale, finul tehnician Cătălin Marghidan l-a considerat pre sever și a înscris pentru 5-3, Mincioagă stabilind scorul final 6-3 pentru Campioana unei mari iubiri. De fapt, nu s-a pus în vreun fel problema scorului, acesta neavând relevanță în asemenea situații, actorii de pe teren au creat faze frumoase prin care i-au delectat pe spectatori și și-au arătat respectul față de Măria Sa, fotbalul. Cîste lor!

Această întâlnire de suflet s-a încheiat cu un moment emoționant prin oferirea de diplome de merit unor fotbaliști emblematici ai Băileștilui și unor personalități implicate profund în fenomenul fotbalistic. Dl primar Costel Pistrițu a avut misiunea onorantă de a înmâna aceste distincții, în primul rând dlui Nicu Neagoe, președintele AJF Dolj, și dlui Oprea Popa, președintele clubului în perioada fertilă în care echipa a activat în Divizia C. Au fost distinși apoi fotbaliștii din cele două generații evocate la începutul acestui moment sărbătoresc: semnatarul acestor rânduri, Petre Pascu, Florea Matara, Fane Lazăr, Milu Goța, Florea Becherescu, Gheorghe Eugen (Gibi), Mitică Măniosu, Marian Matara, Ștefan Măndoiu, Ilariu Ciocchia, Dorel Grofu, Nelu Ciocioană, Ion Mîtu, Minică Bâzoi, Doru Gabrovanu, Alexandru Firțulescu, Gică Ban-

ciu, Gheorghe Becherescu (Balaci), Ștefan Gongu, Dumitru Trifu, Dumitrel Coconoiu, Marinel Vârbă, Iulică Mitroi, Valerian Marin, Cornel Boabă, Florea Dinu, Constantin Pascu, Florea Ionică, Petre Miu, Ionel Dunavățu, Stelu Ciucă, Georgel Carauleanu, Ilie Tunaru, Mircea Gaciu, Florin Vălu, Viorel Becea. Cu o diplomă de merit a fost onorat și antrenorul Victor Niculescu, o fostă glorie a Craiovei.

Oricum, a fost un spectacol care ne-a înălțat pe aripile visării, protagoniștii fiind oameni aleși în fața cărora oricând mă înclin cu respect și pe care îi prețuiesc la superlativ, negăsind cuvinte pe măsura valorii lor și cărora le doresc să rămână veșnic tineri.

Felicitări organizatorilor pentru modul exemplar în care s-au implicat în această manifestare de excepție, care va rămâne în conștiința colectivității, și mulțumiri, alături de recunoștința tuturor sponsorilor – domnii Doru Cioană, Laurențiu Cula, Gigi Bădină, Sergiu Voinea, Alin Pascu, Florin Moțățiaianu, Doru Pădurețu, Marcel Moandă, Daniel Tunaru, Nechita Stelian – fără ajutorul cărora evenimentul n-ar fi avut atâta strălucire și pe care îi rugăm să-și întoarcă fața spre echipă pentru a o duce acolo unde îi este locul.

Întreaga grațitudine comunității băileștene, distinșilor oaspeți de onoare, componenți ai Campioanei unei Mari Iubiri, oameni de mare caracter și de o modestie proverbială de la care ar trebui să se molipsească mulți.

Gh. GHEORGHIȘAN

Ca în multe locuri din țară și din lume, promoții de foști elevi sau studenți se revăd sărbătorește și cu încărcătură emoțională firească – elemente imortalizate în fotografii și, mai nou, în filmări – altădată de neimaginat, atât la festivitățile organizate în instituțiile de învățământ absolvite, cât și la petrecerile ce urmează acestora.

Revederi de promoții de la "Mihai Viteazul"

S-au întâlnit pe 26 și, respectiv, 31 Mai a.c. promoțiile 1992 și 1960. Ambele au avut destui prezenți; s-au depănat amintiri din anii de liceu, s-au ținut momente de reculegere pentru foștii profesori și elevi plecați dintre cei vii, s-au evocat cei mai frumoși ani trecuți de 20 și... 52 de ani.

Promoția tânără, cu componenți în plină maturitate, a relatat și despre cei absenți din diferite motive, cei mai mulți plecați în străinătate, la muncă, fiindcă acasă, cu firești regrete, se găsește din ce în ce mai greu – fapt ce a generat un veritabil exod trist și nedorit către alte orizonturi, care, în condițiile crizei mondiale, se întunecă accentuat.

Promoția vârstnică organizează revederi mai dese, din doi în doi ani și, în viitor, anual, dată fiind împușinarea ei numerică; în amintirea celor duși la cele veșnice fostul elev, acum septuagenar, Petre Becherescu, a dedicat un poem, din care citez o strofă edificatoare: "În mintea noastră, încă, voi mai sălășluiți/ Profesori și elevi plecați să odihniți, / Noi chipurile voastre le vom purta mereu/ Oriunde-n astă lume ne duce Dumnezeu."

Dacă din Promoția '92 au participat foarte numeroși componenți și profesori, din prima, adică 1960, au spus "prezent" doar puțin peste 20, iar dintre foștii lor profesori numai doi – Maria-Jana Călinescu și Dumitru Fîru.

Indiferent de vârstă, întâlnirile au avut ca însușiri comune însuflețirea și voia bună, prilejuite de bucuria revederii.

Se cuvin subliniate meritele deosebite ale organizatorilor – prof. Angela Vasile-Staicu, la 26 mai, respectiv, pe 31 mai – prof. Dida Gaciu-Petrescu și Dr. Dragoș Mitroi.

Valentin TURCU

Prilej de meditație

– 65 (0,87%) și Popescu Trifon – 18 (0,24%).

Asupra acestei situații noi, care considerăm că am fost întotdeauna obiectivi și imparțiali, nu vom face comentarii suplimentare, lăsându-i pe cititorii Gazetei să emită judecăți de valoare și să-și răspundă la întrebarea dacă rezultatele obținute au fost pe măsura așteptărilor și a opțiunilor fiecăruia. Sigur că nu putem omite faptul că re alegerea primarului este benefică pentru finalizarea proiectelor începute, aflate în diferite stadii de execuție.

Raportându-ne la votul pentru alegerea consilierilor locali, surprinde la prima vedere numărul mare de voturi nule (409), dar, dacă am avea în vedere discuțiile purtate cu mai mulți cetățeni care ne spuneau cu o dezarmantă franchețe că au votat numai pentru primar și pentru președintele Consiliului Județean, nu și pentru consilieri, ne așteptam la această situație, punându-ne totuși puțin pe gânduri "sărăcia" culturii politice și chiar a celei civice a acestora. Din cele menționate este evident că din 7.670 de voturi

► Continuare din pag. 5

7.261 reprezintă voturile valabil exprimate, repartizate pe partide și alianțe politice după cum urmează: PDL – 4.020 (55,26%); USL – 1.812 (24,96%); PP-DD – 926 (12,75%); PRM – 294 (4,05%); UNPR – 75 (1,03%); PNTCD – 54 (0,74%); Asociația Partida Romilor „Pro-Europa” – 29 (0,40%); Alianța Civică Democrată a Romilor – 27 (0,37%); Asociația Macedonenilor din România – 24 (0,33%).

Din simpla prezentare a situației statistice este evident că, excepționând PDL, toate celelalte partide care și-au desemnat candidat pentru funcția de primar au obținut număr de voturi superior celor care apar în dreptul numelui candidaților propuși pentru a se afla în onoranta funcție de edil-șef al municipiului.

Deși spuneam și susținem că suntem imparțiali, nu pentru a elogia pe cineva sau pentru a deranja și jigni pe altcineva pentru că, după cum s-a observat în lunga noastră activitate la ziar, nu ne stă în caracter, evidența ne obligă să consemnăm că primarul reales Costel Pistrițu "a tras în

sur" partidul, așa cum la CJ, dl Ion Prioteasa s-a dovedit "locomotivă" USL, asigurând prin personalitatea sa majoritatea în CJ. Și credem că obiectivitatea nu ni se poate pune la îndoială, din moment ce aprecierile noastre se refereau la două partide diferite, aflate unul la putere, altul în opoziție.

În urma exprimării votului băileștenilor, în Consiliul Local vor fi propuși spre validare 10 consilieri de la PDL – Pistrițu Costel, Mitroi Paul, Mușuroi Ionel, Dumitrașcu Amza-Gabriel, Mușuroi Irinel-Codruț, Țibeanu Cristian-Doru, Camelia Țica (am pus prenumele înainte pentru a evita cacofonia), Goța Florin, Pascu Constantin, Cojocaru Ștefan-Florin; 5 de la USL – Mănciu Dorin, Urziceanu Marius, Duinea Claudiu, Cecea Emilian, Toană Valentin și 2 de la PP-DD – Floricel Pătru și Crețan Ilie.

Oricum, avem convingerea că în interiorul partidelor se vor face analize minuțioase, rezultatul alegerilor locale fiind un prilej de meditație pentru cei care conduc destinele unui partid sau ale unei formațiuni politice.

Din partea noastră, cîste învingătorilor și onoare învinșilor, pentru că orice competiție trebuie să aibă un câștigător și unul sau mai mulți perdanți.

Redacția

Amintirile unui dascăl

Din memorie, redau câteva versuri sugestive din aceste profesii de credință: „Când voi izbi o dată eu cu barda/ O stâncă are să se crape/ Și va țâșni din ea șuvoi de ape/ Băieți, aceasta este arta!”.

...Urma să predau la clasa a XII-a seral de la Liceul Băilești o asemenea „poezie-manifest”. Era prin 1970, poezia se intitula, metaforic, „Toboșarul timpurilor noi”. Eram, totodată, și dirigintele clasei, alcătuită din oameni serioși, interesați de îmbogățirea cunoștințelor și nu numai de o frecvență formală. Ar fi util ca actualii seraliști să afle cât erau de preocupați să învețe cei de atunci.

Ei bine, în această idee, pentru a mă face mai bine înțeles (ce vreți, principiul accesibilității cunoștințelor nu era o vorbă goală), le-am „explicat” elevilor cam în felul următor: că, așa cum toboșarul din colectivitățile sătești îi anunța pe oameni știri de mare însemnătate și îi ghida spre locuri fierbinți, tot așa procedează și poetul. El trebuie să fie, în concepția lui Beniuc, nu mult diferită de a lui Octavian Goga, „poeta vates”, „un semănător de credințe și un semănător de biruințe”. Poetul trebuie să se afle în fruntea

semenilor săi, să-i însușească, să-i mobilizeze și să-i conducă spre împlinirea idealurilor sociale. Poetul trebuie să fie un „vestitor”, adică să-i anunțe pe oameni despre marile schimbări sociale și să-i determine să-l urmeze, aflându-se, ca și toboșarul, în fruntea oamenilor.

Și, tocmai când credeam că mi-am atins obiectivele, mă văd deodată întrerupt de o voce indignată.

9. Pe măsură ce se apropia anul 1989, parcă presimțind evenimentele de atunci, devenea tot mai evidentă „strângerea șurubului”, ca să folosesc o expresie mai neortodoxă. Campania agricolă sau trimestrul al IV-lea, cum o numea cu entuziasm presa oficială era, de fapt, aproape neîntreruptă, permanentă. Ca dovadă, elevii participau la diverse și dificile lucrări și în aprilie, și în august, și în ...decembrie. Da, ați citit bine: într-un an, cred că prin 1988, elevii de la cele două licee au mers la Covei, la recoltat de porumb, prin zăpadă, deși era, cel puțin teoretic, ultima zi de școală din trimestru! Deci, la 20 decembrie, în loc să-și încheie mediile, profesorii mergeau alături de elevi la muncă pe terenul altei

comune, ai cărei locuitori probabil se pregăteau de Crăciun. Iar directorii de licee se preocupau să găsească un număr cât mai mare de câni pentru a servi copiilor cei aduși în vase speciale de la cantină!

Bine, vă veți întreba, ce se întâmpla atunci când, în sfârșit, conducerile de școli primeau permisiunea de a începe cursurile? Nimic mai simplu! De a doua zi începeau inspecțiile! Ca să nu se spună că instituțiile de control făceau rabat de la atribuțiile lor de îndrumare a procesului de învățământ. Colegul și amicul meu Gh. Gh. își aduce aminte, desigur, că în chiar prima oră din acel an școlar, dar prin noiembrie, a fost asistat la clasă, culmea, la clasa a IX-a! Așadar, nici măcar nu-i cunoștea după nume pe elevi, decât, cel mult, știindu-i pe unii dintre ei de la recoltat porumb, roșii, ardei sau sfeclă.

Și, desigur, inspectorii trebuia să constate că, brusc, instantaneu, cu recunoștință pentru „grija părintească” a regimului, elevii intrașă deja în febra studiului, a pregătirii teoretice, în ciuda celor 10-12 săptămâni de lucru în agricultură. Iar profesorii trebuia

să prezinte documente de planificare bine întocmite, reușind să concentreze și să comprime numeroase teme pe care nu mai aveau când să le predea la clasă.

Din fericire, inspectorii erau și ei oameni, pățimiseră și ei pe câmp și înțelegeau că nu este posibil, mai ales la școlile cu profil deficitar, ca dintr-odată programul școlar să intre în normalitate, fără inerenta perioadă de adaptare.

În acest context, mi-o amintesc cu plăcere pe buna doamnă V.M., profesoară de limbi străine, proaspăt unsă inspector școlar și căreia ori de câte ori sosea la Băilești, ca un fatalism, i se rupeau... ciorapii. Distinsa noastră colegă de direcție, doamna St.M., era responsabilă cu înlocuirea acestora...

Și, iat-o pe doamna inspector V.M. mulțumită că începuserăm în mod corespunzător cursurile: documentele de planificare erau corecte și la timp întocmite, frecvența elevilor era acceptabilă, încădrarea cu personal didactic era încheiată, baza materială era multumitoare, la școlile din oraș făcuse aceleași constatări pozitive etc.

După masa de prânz însă, doamna (pardon, tovarășa) inspectoră a dorit să-i vadă și pe elevii interni.

- Unde sunt acum elevii interni, tovarășe director ? m-a întrebat

domnia sa.

- Unde să fie, la sala de meditație!

Și ne-am îndreptat către încăperea respectivă. Acolo, pedagogii știind că „avem inspecție”, domnea o atmosferă de nota 10; toți elevii erau prezenți, unii scriau, alții citeau de pe manuale sau lucrau unele exerciții. Ce să mai vorbim, doamna V.M. vibra de mulțumire și se gândea cu plăcere că-i va raporta inspectorului general, cunoașcutul G.C. cum că în sectorul dumneaei școlile au intrat deja în programul normal de studiu. Totuși, a avut curiozitatea să-l întrebe pe unul dintre elevi la ce obiect învață:

- La ce înveți acolo, dragă copile?

Surprins, acesta nu a putut răspunde imediat și a dat să închidă manualul, pentru a-i vedea coperta. Dar, stupoare: el ținuse manualul INVERS. Deci elevul doar simulasă că învață sau crezuse că o face!!!

- La ...istorie, a răspuns intimidat, după ce a întors manualul în poziția normală.

Scena a provocat confuzie, dar și amuzament. Oricum însă, raportul către șefii de la Craiova a fost extrem de favorabil...

Va urma
Marian PIRNEA

Balada diminutivelor

Un savant avertiza
Că-n curând globalizarea
Chiar o va realiza
Însăși computerizarea.

Astfel, ființele umane
Vor trăi, eminentemente,
Doar existențe sărmene,
Lipsite de sentimente,

În condiții anormale,
Clonate și dirijate,
Voit artificiale,
Pentru-anume rezultate...

Niște oameni-aparate,
Cu baterii de putere,
Cu porniri robotizate
Și virusați de himere,

Îndopați cu surogate
Făcute-n laboratoare,
De mașini și aparate,
Să le fie fie de mâncare.

Vor fi o societate
De indivizi incapabili
De vreo afectivitate,
Departate de-a fi afabili,

La frumosul natural,
De convingeri și credințe
Și de orice ideal
Ce ar angaja conștiințe.

Demult – pare azi banal –
Și pentru mulți incredibil,
Că omul – paradoxal –
Era-totuși-mai sensibil,

Simplu, chiar neștiutor –
Limitele purității –
El trăia coplesitor
Mirajul diversității,

Cu frumosul pământesc,
În sunete și culori,
Cu binele sufleteșc,
În armonii deseori...

Mijloc de comunicare,
Limba a evoluat
Și-ntr-o perfecționare
Continuă s-a aflat.

De pildă, un substantiv,
Chiar dacă nu orișicare,
Devine diminutiv,
Definind o micșorare.

Prin redimensionări,
În limba oricărei nații,
Se fac reevaluări
Cu multiple conotații...

Diminutive – se știe –
Aflând din lingvistică,
Sunt și în “Toponimie”
Și în “Onomastică”.

Și la noi sunt multe peste
Tot, chiar și o să rămână,
După cum adevăr este
Că vorbim Limba Română.

Sunt perechi de nume care
Privesc locuri – efectiv –
Lângă unu – oarecare –
Și al său diminutiv:

Galicea cu Galiciuica,
Sau Timiș cu Timișel,
Urzicuța cu Urzica,
Sau Sibiu cu Sibiel...

Și Cioroi cu Cioroiăș,
Gogoșu cu Gogoșița
Și Bordei cu Bordeiaș,
Craiova cu Craiovița,

Dar și Jiul și Jiețul
Și Salcia cu Sălciuța,
Sau Piscul cu Pisculețul,
Ca și Tarca și Tărcuța...

Multe orașe și sate
Au nume-diminutive
Și-au fost astfel botezate
Doar din sufletești motive:

Orodel și Perișor,
Fântânele, Ciocuiuța,
Călugărei, Opișor,
Mironași și Măriuța,

Tândărei și Bălăcița,
Cornățel și Moțăței,
Frăsinei. Terpezița,
Devesel sau Făurei,

Mărișelu și Uioara,
Verbița și Trestiori,
Însurăței, Feldioara,
Stângăceaua, Roșiori...

Și-altele puțin știute
Dealungul și latul Gliei
Și altele, netrecute
Pe hărțile României.

.....
Elemente afective
Fac, fiindcă oamenii simt,
Mulțimi de diminutive,
Demult factori de alint...

Și, astfel, sunt mângâiați
Copiii, de când sunt mici,
De părinți, surori și frați
Și, mai ales, de bunici...

Primu-a scris Istoria,
Calicula-Imperator
Și-a-ncununat gloria
Făcându-și calul “Senator”...

Firi blânde și permissive,
Românii au apelat
Târziu la diminutive
Și, desigur că treptat...

La-nceput au fost puține,
Cu timiditate, chiar
Și de la nume creștine,
Trecute în calendar:

Vasile, Ștefan sau Ion,
Nicolae, Vlad, Marin,
Dumitru sau Simion,
Ilie sau Constantin...

De la turci – stăpâni vremelnici –
Nu ne-au rămas, așadar,
Nici nume mari și nici mici,
Ei și-au luat tributuri, doar.

Diminutive grecești,
Apoi domnii din Fanar,
În Țările Românești,
Ne-au adus o droaie, chiar,

Din Petre – au făcut Petrache,
Din Dumitru – Dumitrache,
Din Mihail – Mihalache
Și din Ștefan – Ștefanache,

Dar și altele – scurcate –
Trache, Pache, Mache, Sache,
Și-altele, nenumărate –
Tache, Gache, Lache, Nache...

Des, prin diminutivări,
Prenumele s-au scurtat,
Însă, după-mprejurări,
Altele s-au ...dilatate...

Și, astfel, au fost scurcate
Nume mici, multe banale,
Cu sufixe potrivite,
Zise “Diminutivale”,

Cum ar fi, deci, -“el” sau -“iță”,
Însă și -“or”, -“uț”, sau -“ică”;
Din Ion – Ionel sau Ioniță,
Ionișor, Ionuț, Ionică,

Dar și altele, destule,
Cele mai multe scurcate
Și, puține, dar fudule,
Dubludiminutivate:

Nelu, Neluț, Neluș, Niță,
Nelă, Nițu, Nilă, Nică,
Neluță, Nelică, Liță,
Nițisor și Nițulică...

Oană, Oane, Ionelaș,
Onuș, Nelușcă, Oncică,
Onișor, Nelcă, Ionaș,
Neluțu, Nuțu, Nițică

Sau moldoardelenești –
Oanea, Fanea, Gheorghieș,
Prin comunități sătești,
Andrieș, Niculăeș...

Prenumele masculine,
Tot de pe-atunci, realmente,
Variante feminine,
Au avut corespondențe.

Câte sunt și câte-au fost
Nu face să căutăm
Și n-ar avea nici un rost
Să le și enumerăm...

.....
Când cu sovietizarea
S-a-ncercat o influență,
Însă n-a mers adaptarea,
Că n-a avut ...aderență...

Din Mișu s-a-ncercat Mișa,
Din Iulică s-a vrut... Iuri,
Gore n-a cedat cu Grișa,
Nici Alexandru cu ...Șuri

Și n-a mers rusificarea
Ca în Basarabia,
Unde deromânizarea
S-a făcut cu ...sabia.

Românii mândri de neam,
În timp ne-am emancipat
Și în pas cu moda ne-am
Angloamericanizat

Și, după cum s-a mai spus,
Au fost multe tentative
De-a copia din Apus
Până și ...diminutive:

Nely, Suzy, Mily, Fany,
Stefy, Beby, Jeny, Any,
Nuțy, Mițy, Mity, Dany,
Gigy, Biby, Amy, Mamy...

Prenume-n puține dați,
Din porniri admirative,
Nume de celebrități
N-au produs ...diminutive;

Nu s-a strigat Stalinică,
Hrușciovel, Gagarinuț,
Pellișor sau Nixonică,
Zidanel sau Jacksonuț !!!

Sunt copiii alintați,
Cu rețineri emotive,
De curând și apelați
Mai rar cu diminutive...

Mult are un băiețel
Pân-să-ajungă flăcăiandru,
Dar nu e strigat ...“Săndel”,
Nici “Sande”, ci... Alexandru!!!

Și în familii sărmene,
Din Băilești și Balasan,
Cum o să-l mai strige “Fane”,
Sau “Fănel”?! , îi zic ... “Ștefan”!

Sau o gingașă fătuță,
Doar de doi ani botezată,
Nu e Nuță, nici Lenuță,
Ci ...“Elena” e strigată !

.....

Sunt pe poziții constante,
Ca meniuri atractive,
Cârciumi și restaurante,
Prin flux de diminutive...

Și se folosesc o droaie,
Tot cu -“ică”, -“iță”, -“el”;
Dacă drobul e de oiaie,
Scriu că e de ...“mielușel”...

Camea de vacă bătrână
Ce-a tras mulți ani la căruță,
O fierb ore bune până
Iese ... “Ciorbă de ...văcuță”

Doi cocoși, bătrâni-uitați,
În ceaun de tuci fierbându-i,
Sunt pe listă ofertați
Ca ... “Saramură de ...pui”!

Și “Fasole cu costiță”,
“Sămăluțe-n foi de viță”,
“Frigărui de șunculiță”
Și “Rasol de ...ștuculiță”...

Și-alte feluri de bucate
Care nicum nu pot fi
Deloc diminutivate
Cât chelnerii s-ar sili:

Ca “Piper pe cașcaval”,
“Șnițel natur”, “Ciulama”,
“Ghiuden”, “Stufat de batal”,
“Pastramă” sau “Musaca”.

.....
Problema esențială
Și pe la noi permanentă,
E cea existențială,
Tristă, crudă și ardentă.

Românul de rând trudește
Decenii pentru-o lefșoară
Și cuminte năzuiește
Să apuce-o ...pensioară

Și zice, când nu-nțelege,
Cine știe-a câta oară,
O altă fărădelege,
“Vai de biata Țărișoară !!!!”

Valentin TURCU

Transpuși într-o stare de plăcută reverie

Credem că este inutil să mai pedalăm pe faptul că activitățile culturale organizate de Casa de Cultură „Amza Pellea” sunt de aleasă ținută. Fie că este vorba de aniversări sau comemorări ale unor mari personalități, acestea nu se fac pentru a fi „bifate”, cum se mai poartă pe la alte case, ci pentru influența lor binefăcătoare asupra auditoriului. Nu de puține ori aceste activități de mare ținută se îmbină fericit cu alte manifestări, în special cu lansare de carte. De aceste attribute a beneficiat comemorarea marelui dramaturg I.L. Caragiale, cel care a ridicat pe cele mai înalte culmi comedia satirică românească, activitate desfășurată sub genericul „Anul Caragiale.”

Adresându-se numeroasei și selecte asistențe, dl Marcel Boța, directorul instituției, moderator discret și inspirat al manifestării, a prezentat succint importanța acestei întâlniri de suflet și simțire și l-a invitat pe distinsul prof. Valentin Turcu să preia ștăfeta. În stilul său inconfundabil, degajat dar atent la nuanțe, autorul valorosului volum „Balade băileștene”, fără să-și propună în mod expres acest lucru, a făcut o emoționantă „lecție Caragiale”, scoțând în evidență valoarea omului și a scriitorului de mare ținută. Om de teatru, la început ca sufleur la Teatrul Național, unde actorii i se adresau cu „Mă Iancule”, când a devenit dramaturg jucat, îi spuneau „Domnule Iancule”, cu acest dublu vocativ cu semnificații aparte, apoi „Domnule directoare”, când a trecut la conducerea Teatrului Național, și ajungându-se la „Domnule Caragiale”, marele critic literar Titu Maiorescu intitulându-și un articol „Comediile domnului Caragiale.”

Venerabilul profesor, un excelent cunosător și iubitor de literatură română și universală, a insistat asupra actualității lui Caragiale și a personajelor tipice create de acesta prin care a satirizat defecte omenești, valorificându-și la maximum talentul.

Fără a avea nevoie de argumente speciale, spunea dl Turcu, încornoratul sau bărbatul înșelat, femeia infidelă, demagogul, sluganicul, prostul fudul, prostul ticălos, parvenitul și alte tipuri umane au existat de când lumea și există încă, așa cum au existat și există înșelăciunea, corupția, scandalurile din adunările publice și incultura unor oameni sus puși. Considerăm că o latură de rezistență a intervenției sale, deosebit de instructive mai ales pentru elevii de la cele două unități liceale, conduși de distinsul prof. Camelia Ionescu și Angela Staicu, s-a dovedit momentul când luând ca exemplu tipul parvenitului, dl profesor a făcut o incursiune în literatura română, pornind de la Dinu Păturică, trecând la Tănase Scatiu, Ada Razu, Stănică Rațiu,

Pena Corcodușa, Rașelica Rahmanson și încheind cu pitorescu personaj creat de Matei, fiul lui Caragiale – Gore Pirgu – omul care n-are nimic sfânt în el, valoarea romanului „Craii de Curtea Veche” fiind augmentată de măiestria cu care autorul a creat personajele. Asistența a fost fascinată de expozeul profesorului care a ilustrat permanent aprecierile făcute cu replici din comediile scriitorului, prin care a dezvăluit talentul său actoricesc, situație care ne-a determinat cu alt prilej să faceam afirmația, pe care o reiterăm acum, fără a exagera, că profesorul ar fi făcut cinste oricărei instituții teatrale din țară. Oricum, la acest moment înălțător, distinsul profesor a fost cuceritor, fascinant.

Deși este deosebit de greu, să vorbești după o asemenea intervenție, am îndrăznit să emitem câteva opinii referitoare la păreri critice literare asupra personajelor caragialiene, oamenii de specialitate remarcând că personajele lui Caragiale sunt vii și au corespundență în viață, că fac concurență stării civile. Ne-am referit la complexitatea omului și la caracterul antitetic al personalității sale, precizând că a stârni admirație dar și invidii, înnobila întâlnirile la care participă. Ca dramaturg a fost valoros nu numai prin personajele celebre cărora le-a dat certificat de existență, dar și prin categoriile de comic care apar în piesele sale, un loc special ocupând comicul de onomastică și, mai ales, cel de limbaj. Pomind de la o caracterizare a lui Dandanache, făcută de profesorul Turcu, am relatat o întâmplare petrecută la Capșa, când un amic, văzându-l neliștit, l-a întrebat care este cauza stării sale. Scriitorul a mărturisit că a ajuns la un moment în care nu se poate hotărâ pe cine să scoată învingător – pe Farfuridi sau pe Cațavencu. Distrat, amicul i-a sugerat să-i scoată pe amândoi. La întâlnirea de a doua zi, Caragiale i-a spus că într-adevăr i-a scos pe amândoi, dar într-o singură persoană, cea a lui Agamiță Dandanache care „este mai prost decât Farfuridi și mai canalic decât Cațavencu” (caracterizarea pe care o făcuse anterior prof. V. Turcu).

Dezamăgit de șica-nele vieții și în special de cunoscutul proces Caian, a părăsit țara, stabilindu-se la Berlin, iar în anul 1912, cu puțin timp înainte de a muri, Emil Gârleanu, director al Teatrului

Național din Craiova, i-a trimis o invitație pentru a fi sărbătorit cu ocazia împlinirii a 60 de ani, scriitorul a refuzat invitația și de la Berlin i-a trimis lui Al. Vlahuță o fabulă cu morală: După atâta amar de viață/ Nu fi lacom la dulceată.

Revenind la pupitrul de comandă, amfitrionul și moderatorul Marcel Boța a dat glas bucuriei că

această manifestare beneficiază de un alt moment emoționant – lansarea volumului de versuri „Lacrima mamei”, apărut la Editura „ALMA” Craiova și având ca autoare pe dna Maria Oprea, o veche cunoștință a Domniei Sale, care scrie versuri de peste 30 de ani.

Moderatorul a făcut o succintă prezentare a personalității acesteia cu care a fost mult timp coleg de serviciu la ICP Băilești și-i cunoaște încercările literare. A precizat că autoarea a apelat la semnatarul acestor rânduri pentru corectarea volumului scris deja pe calculator, fapt care ne-a determinat să spunem câteva cuvinte.

Am mărturisit că ne-a făcut o deosebită plăcere să „parcurgem” acest volum și am asigurat asistența că greșelile n-au fost numeroase. Am avut surpriza extrem de plăcută de a descoperi o ființă de o sensibilitate și de o delicatețe deosebite, înzestrată cu har și care scrie poezie superioară celor care apar în revistele de specialitate sau în volum și care, fără a fi răutăcioși, sunt înșiruiți de „cuvinte goale” care n-au nici calitatea „ce din coadă au să sune.” Mărturisim că pentru noi dna Maria Oprea a fost o revelație, poet în adevăratul sens al cuvântului cum zicea Maiorescu, cititoare asiduă de poezie românească și universală, de fapt, suportul creației Domniei Sale. Mișcătoare sunt delicatele sentimente pentru mamă, nostalgia copilăriei, viața satului, ajungând și la meditații pe tema scurgerii ireversibile a timpului. Am adresat cuvinte de felicitare și am insistat să dea cât mai repede la tipar și cel de al doilea volum, pentru primenirea sufletelor cititorului.

Profesorul Valentin Turcu, care semnează prefața, a făcut o prezentare a volumului, emițând câteva judecăți de valoare și lăsând cititorului plăcerea de a citi nu atât prefața, cât mai ales poeziile dintre copertele acestui interesant volum. De la început a precizat că autoarea este la debut individual, pentru că a publicat numeroase poezii în cele cinci volume colective ale Cenaclului de poezie și proză, „Amprente literare”. Dna Maria Oprea se dovedește o sensibilă contemplatoare a naturii și societății actuale și își exteriorizează în versuri trăirile și emoțiile – stări pe care le comunică cititorului, care, la rândul lui, nu poate rămâne indiferent. Cu o argumentație fără cusur, venerabilul profesor V. Turcu a făcut

Un fiu al Băileștiului revine cu daruri

Destui români, și nu numai, pe care soarta i-a mânat pe meleaguri străine chiar nu uită definitiv de unde-au plecat, le e indiferent destinul comunității respective, iar alții se rușinează să mai privească în urmă.

E egoism? e pasivitate nesimțită, sau și una și alta?

De-a lungul timpului și din Băilești s-au stabilit departe destui născuți și crescuți aici și nu cred că sunt cazuri de indiferență, ba, mai mult, se poate afirma că toți aceștia nutresc nostalgia locului de baștină, a rudelor și cunoștințelor – vecini, colegi etc, a umblatului desculț prin țărână, prin bălți, după ploi sau a cățărături după duche, corcodușe, vișine etc.

Un caz, cu totul singular, este acela al domnului Jan Lazăr, băileștean prin naștere, din părinți localnici, de pe Strada Poporului (azi Amza Pellea) și o parte considerabilă a existenței sale, cu clasele primare și gimnaziale la Șc. Nr. 2 și cu cele liceale la „Mihai Viteazul”, situat mereu printre premianți – situație rară și în clasă și pe Stadionul „Progresul”, component de bază al Echipei divizionare „C”, pe vremea când aceasta nu juca la Vela și la Radovan ca azi, ci cu foste componente de Liga I, precum „Minerul” Lupeni, sau actuale, ca „Pandurii” Tg. Jiu.

Licențiat în Științe economice s-a remarcat ca un specialist competent la I.C.P. Băilești, după care destinul a făcut să se stabilească în Germania, de unde a venit și în acest an, în Mai, cu daruri pentru comunitatea din care a plecat, ca reprezentant al ei.

Bunurile aduse sunt de utilitate diferită: pături, saltele, îmbrăcăminte, încălțăminte, mobilier, mașină de spălat, mașină de cusut, biciclete, calculatoare, televizoare etc.

Toate au fost depozitate corespunzător prin mandatarea d-lui prof. Fl. Duinea, președinte C.S.M. „Progresul” Băilești.

O comisie a atribuit cele necesare la Stadionul „Progresul”, au fost mobilate încăperile anexă ale Sălii de Sport „Ada Nechita” – camera arbitrilor, a oficialilor, Sala de conferințe, a reprezentanților presei etc.

A primit mobilier nou, televizor, mașini de scris, copiator și calculatoare Sediul Redacției „Gazetei de Băilești” etc.

Pentru sprijinirea financiară a vieții spirituale și sportive a comunității, bunurile rămase se vor putea valorifica prin vânzare la prețuri convenabile, riguros și transparent gestionate.

Pe această cale, redacția „Gazetei de Băilești”, alături de întreaga comunitate, își manifestă recunoștința față de d-l Jan Lazăr și-l propune Primăriei și noului Consiliu Local, ales la 10 iunie a.c., pentru acordarea titlului de „Cetățean de onoare” în acest an, cu ocazia „Zilelor Municipiului Băilești”.

Valentin TURCU

comentarii asupra celor patru cicluri în care autoarea și-a structurat acest prim volum: **Lacrima mamei, Doruri și speranțe, Anotimpuri de culoare și Țara dorului închis**, însăntad asupra temelor și motivelor poetice abordate și ilustrând afirmațiile cu versuri citite cu mare emoție și sensibilitate în fața asistenței transportate într-o lume de vis. A făcut referiri pertinente și la prozodie, afirmând că volumul lansat este o reacție legitimă și originală față de abuzul de „vers liber” care se practică (...) pe considerentul că versul de factură clasică e depășit, uitându-se că marile capodopere ale literaturii române și universale au fost realizate cu acest tip de versificație... și că poezia, separată forțat de sonoritate, duce la monotonie.

După ce a felicitat-o călduros pe autoare pentru incontestabilele sale realizări lirice și și-a exprimat speranța apariției celui de al doilea volum, ilustrul profesor a încheiat în stilul său inconfundabil cu aprecieri cuprinse în prefață, pe care pentru plăcerea tuturor le reproducem: *Toate cele patru cicluri*

ale volumului se adresează cu mijloace originale publicului iubitor de poezie – atât cât mai există într-o tranziție interminabilă și într-o criză convulsivă acută în care poezia și arta, în general, se află sub semnul precarității, cu tot mai vădite tendințe de inversare a valorilor, într-o vreme când un înalt demnitar al statului, plătit cu bani publici (cu leafă de secretar de stat) pentru promovarea culturii române, ne îndeamnă să ne debarasăm de Eminescu și mai sunt trepădușii literari care în 2012 – Anul Caragiale – susțin că autorul „Scrișorii pierdute” a denigrat virtuțile poporului român. Halal patrioți!

Fără nicio exagerare, a fost un moment emoționant care ne-a transpus într-o stare de plăcută și binefăcătoare reverie, ai cărui protagoniști au fost ilustrul profesor V. Turcu, delicata autoare a volumului lansat și care a fost generat de spiritul incomparabilului Nenea Iancu.

Felicitări organizatorilor și întreaga noastră grațitudine distinsului auditoriu!

Gh. GHEORGHISAN

În urmă cu aproximativ două săptămâni a căzut cortina peste Campionatul Județean, Liga a VI-a în care a evoluat și echipa băileșteană, situație aproape incredibilă pentru un localnic iubitor de fotbal care a plecat din Băilești în urmă cu mai mulți ani, destul de neplăcută pentru cei care au rămas și iubesc echipa, de neconfortabilă pentru jucători, pentru conducerea clubului și a municipiului.

Îmbucurător este totuși faptul că, prin rezultatele obținute, echipa a ocupat primul loc în Seria I, a evadat din starea de submediocritate și se poate privi cu încredere spre viitor, fiindcă nu e posibil ca „soarele să nu apară și pe ulița noastră.”

După ce făceam o succintă analiză a primelor 7 etape din retur, cu plusurile și minusurile lor, concluzionăm în numărul 4 al Gazetei că până la încheierea returului „echipa noastră trebuie să defileze” iar jucătorii ne-au făcut pe plac și au obținut victorii în toate cele 5 etape rămase, dintre care 3 în deplasare.

În opinia celor care au însoțit permanent echipa, cel mai bun meci din aceste ultime etape a fost acela de la Siliștea Crucii, nu pentru că băieții noștri s-au impus cu un categoric 9-1, ci datorită calității jocului cu pase precise și imprevizibile, cu o dinamică sporită, cu demarșuri de rutină, atacuri impetuoase pe ambele flancuri și, mai ales, prin finalizare cu gol a celor mai reușite faze, unele, fără exagerare, spectaculoase. În general, băieții au evoluat constant bine, dar uneori li se poate reproșa că au ratat din situații extrem de favorabile, de cele mai multe ori din lipsă de concentrare care conduce și la o ușoară superficialitate, deficiență care a apărut în mod regretabil de câteva ori și în apărare unde n-a funcționat cum trebuie marcajul și dublajul, având consecință primirea unor goluri, cum a fost, în special, în jocul de la Vela, unde, greu explicabil, s-au primit 4 goluri!! Spunem toate acestea pentru că, în cazul confruntării cu echipe mai puternice, asemenea greșeli costă și pot ajunge chiar să compromită un obiectiv.

În cele 5 etape la care ne refe-

Drumul este deschis

rim s-au obținut rezultatele: 9-1, la Siliștea Crucii, goluri înscrise de Marghidan (2), Pascu (2), Chiriță (2), Cafadaru, Becheru, Mânzână; 8-2 pe teren propriu cu „Juventus” Piscu Vechi (Cafadaru – 4, Marghidan – 2, Pascu, Pârvu); 7-4 în deplasare la Vela (Cafadaru – 3, Chiriță – 2, Becheru, Pârvu); 4-1 în deplasare la Radovan, în condițiile în care jucătorii gazdă au prestat un joc extrem de dur, cu atacuri violente la intimidare care au pus în pericol integritatea corporală a fotbaliștilor noștri. Acestui mod de exprimare băileștenii i-au răspuns cu joc aerisit, în viteză, cu pase inteligente și au reușit să evite contactele periculoase cu niște jucători destul de rudimentari. Golurile au fost opera lui Cafadaru – 3 și Pârvu. În ultima etapă echipa noastră a ieșit victorioasă cu 4-0 în confruntarea de pe teren propriu cu „Viitorul” Vârtoș, ultimele goluri din acest campionat purtând semnătura jucătorilor Cafadaru – 3 și Mânzână.

Din motive, unele obiective, altele subiective, uneori nu s-a putut folosi formația standard care să beneficieze de atuul omogenității, regretabil fiind că au dispărut din lot în retur unii jucători: portarul Știrbu și Balica, de la începutul returului; Spăimuș după prima etapă; portarul Angiu, în ultimele 5 etape, ceea ce făcut ca directorul clubului, prof. Fl. Duinea, să apară de 5 ori între buturi; Firă, în ultima parte, dar mai ales, în opinia noastră total nejustificat, juniorii Urziceanu și Burtăverde în care toți își puneau mari speranțe, iar la unele meciuri unii jucători titulari n-au făcut deplasarea.

Formula de schipă cel mai des folosită ar arăta astfel: Angiu (Duinea, Totoră) – Becea (Dăbuleanu), Becheru, Mogoi (Solomon), Chiriță Marghidan, Ciochia (Pascu), Drăgancea (Bobolocu), Mânzână Cafadaru, Firă (Popa, Pârvu), iar când n-a fost programat să arbitreze la Divizia C (acum a promovat în lotul B), Fluieran s-a dovedit util, evoluând acolo unde era nevoie.

Încercând să facem o scurtă analiză a părții a doua a campionatului, vom începe prin a spune că a existat o simetrie perfectă între ea și tur, în sensul că s-a obținut același număr de puncte (31) și că în primele 6 etape s-a pierdut câte un joc și s-a obținut câte o remiză cu singura deosebire că în tur remiza s-a obținut pe teren propriu, ambele jocuri pierdute disputându-se în deplasare. În retur, echipa noastră a avut linia de clasament: 12 10 1 1 61-17, 31p; +13 la adevăr și +44 la golaveraj, noi însă vom lua în calcul numai golurile înscrise efectiv, adică 58, pentru că 3 sunt puse în clasament în urma câștigării cu 3-0 a jocului cu echi-

pa din Basarabi care s-a retras. Din cele 36 de puncte puse în joc s-au obținut 31, adică 86,1%, dintre acestea 18 s-au realizat pe teren propriu (100%), iar 13 pe terenurile partenerilor de întrecere (72,22%).

După cum spuneam, s-au marcat efectiv 58 de goluri (față de 42, în tur), adică 5,27 goluri/joc, din care 28 pe teren propriu (în tur, 21) – 5,6/joc și 30 în deplasare (în tur, 21) – 5/joc. În ceea ce privește golurile primite, în total au fost 17 (în tur, 15) – 1,42/joc; 6 acasă (în tur, 5) – 1,2/joc și 11 în deplasare (în tur, 10) – 1,83/joc. Un clasament al golgheterilor din retur are configurația: Cafadaru – 16 goluri; Marghidan – 11; Chiriță – 6; Popa – 5; Firă – 4; Becheru, Pascu, Pârvu – câte 3; Drăgancea, Mânzână – câte două; Ciochia, Fluieran, Mogoi – câte unul.

Din cele 12 jocuri – 6 acasă și 6 în deplasare – au fost câștigate 10 (6 pe teren propriu și 4 în deplasare) un joc s-a încheiat la egalitate, iar unul a fost pierdut.

Referindu-ne, cum este și normal, la întregul campionat, vom preciza că linia de clasament este: 24 20 2 2 106-32; 62 p, cu un +26 la adevăr și +74 la golaveraj, așa cum apare în documentele AJF Dolj, dar, luând în calcul numai jocurile disputate pe teren, numărul efectiv de goluri este 100, căci 6 apar de la cele două jocuri câștigate „la masa verde”, iar noi prezentăm toate calculele pe baza situației din teren.

Așadar, din cele 72 de puncte posibile, băieții noștri au obținut 62 (86,1%) dintre acestea 34 pe teren propriu (94,4%) și 28 în deplasare (77,7%). Luând în calcul indicatorul „goluri”, vom face mențiunea că ne referim la cele 100 înscrise de către jucătorii noștri în poarta partenerilor de întrecere. Deci, 100 în total (4,55/joc), din care pe teren propriu s-au înscris 49 (4,45/joc), iar în deplasare 51 (4,64/joc). S-au primit 32 de goluri (1,45/joc); 11 acasă (1/joc) și 21 în deplasare (1,91/joc). Golurile au fost opera jucătorilor: Marghidan – 20; Cafadaru – 16; Chiriță – 9; Fluieran – 7; Mogoi, Bobolocu, Popa – câte 6; Pascu – 5; Cimpoieru și Firă – câte 4; Becheru, Dăbuleanu, Mânzână, Pârvu – câte 3; Drăgancea – două, celelalte fiind înscrise de Balica, Ciochia și Iureș.

Dacă avem în vedere faptul că s-a jucat „pe muncă voluntară”, rezultatele sunt meritorii, iar cei care le-au obținut merită sincere felicitări, după cum un cuvânt de dezaprobare se cuvine celor tineri (juniori) care au părăsit echipa și cărora le vom spune că, dacă de acum pun avantajele materiale deasupra pasiunii pentru fotbal, cu greu vor ajunge fotbaliști adevărați, pentru că „devenirea” ➔

Craiova a găzduit în ziua de 02.06.2012 o nouă ediție a Cupei „MICUL ȘAHIST”, competiția desfășurându-se în moderna sală a Clubului „Șah-Club” Oltenia Craiova.

La startul turneului au răspuns prezent 63 de tineri șahiști de la mai multe cluburi sportive :C.S.Tinerii Măeștri ,Palatul Copiilor, Universitatea Craiova ,Club Sportiv Severin si nu in ultimul rand C.S.M.“Progresul”Băilești. Concursul s-a desfășurat in binecunoscutul sistem open elvetian de-a lungul a șapte runde. Clubul băileștean a fost reprezentat de 14 sportivi,aceștia avand o comportare meritorie,fiind printre remarcății turneului.Deși la această competiție au participat certe valori ale sahului oltean,numind aici pe tinerele si talentatele componente ale echipei Universitatea Craiova (Cârlig Andreea si Clara Ciocan), care cocheteaza și cu lotul național

O nouă confirmare a valorii șahistilor noștri

de junioare, alți valoroși juniori ce evoluează în echipa divizionară Sah Oltenia Craiova,mulți participanți la recent încheiatele Finale ale Campionatelor Naționale de la Călimănești-Căciulata, Băileștiul a fost din nou la înălțime, șahiștii noștri reușind partide disputate și valoroase din punct de vedere tehnico-tactic și spectacular. Am obtinut nu mai puțin de trei medalii, una de argint (prin sportivul Alecu Firțulescu) si doua de bronz (Bivolăn Mădălin si Pădureanu Bogdan) și un premiu special prin sportiva Mitu Diana,cu 5 puncte din 7 posibile, ceilalți jucători ai nostri obținând în genere 4p. din 7 posibile.În calitatea mea de antrenor al tinerilor sahisti băileșteni, doresc să-i felicit în corpore pentru frumoasele și promițătoarele rezultate, mulțumind în același timp directorului clubului prof. Florin Duinea pentru susținerea din ultimul timp a echipei de sah a municipiului nostru care, iată, reprezintă cu success orașul Băilești in acest admirabil și pretențios sport al mintii. Sperăm ca și in viitor, printr-o pregătire susținută și de buna calitate să ne situam în continuare printre protagonisții turneelor la care vom participa!

Constantin MICU

➔ cere efort nedrămuț, seriozitate, modestie, perfecționarea calităților fizice și tehnice.

Din pledoaria noastră, suntem convinși că cititorii rubricii de sport ai Gazetei au înțeles că, situându-se pe prima treaptă a clasamentului, echipa băileșteană a promovat într-o categorie superioară, obținând dreptul de a juca anul viitor în Liga a V-a, deși, dacă

se au în vedere destulele retrageri ale unor echipe, chiar din Divizia C (unele din B), este posibil ca, având și acordul AJF Dolj, să evolueze chiar în Liga A IV-a.

Și de aici, drumul este deschis, totul depinde de intențiile oficialităților, ale conducerii clubului, de mentalitatea și de dăruirea jucătorilor.

Gh. GHEORGHIȘAN

REDACȚIA:

Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN
Redactor: Marcel BOTA și Iulian POPA
Foto și tehnoredactare: Alecu FIRȚULESCU

D.T.P., Prepress și Tipar:
S.C. ALMA CONS - Craiova
Tel./ Fax: (0251) 587.300 ■ 586.301 ■ 589.472

